

16

1928

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ

Έν πλώ
14-16 Αυγούστου

Τιμή φύλλου
Ο,ΤΙ ΑΓΑΠΑΤΕ

ΚΕΦΑΛΛΩΝΙΤΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Καταζητούνται	ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ Συνελήφθησαν	ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ Οι καμαρότοι του πλοίου	ΓΡΑΦΕΙΑ ἀπ' τὴν ἄλλη πόρτα	Οἱ ἐπισκέπται πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι δὲν εἴμεθα μέσα	ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΩΝΩΝ ΕΚΔΡΟΜΕΩΝ
-----------------------------	---------------------------	--------------------------------------	-------------------------------	---	--

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΘΑ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΙΑΤΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΩΣ ΑΡΙΣΤΟΝ ΣΤΟΜΑΧΙΚΟΝ
ΔΩΡΕΑΣ ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΧΑΡΤΙΝΑ ΔΙΔΡΑΧΜΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟΔΡΑΧΜΑ

ΚΕΦΑΛΛΩΝΙΤΙΚΕΣ ΦΥΣΟΓΝΩΜΙΕΣ

Ὁ παλαίμαχος Κεφαλήν λογοτέχνης
κ. Μπάμπης Ἄννινος

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων καὶ
Υπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας
κ. Ἰω. Μεταξᾶς

Ὁ Καλλιτέχνης κ. Θέμος Ἀμούργης

Ὁ τέως Υπουργὸς ἰατρὸς
κ. Ριχάρδος Διβαδινόπουλος

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου
κ. Ν. Ἀλιβιζάτος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Πρόεδρος τῆς Διοικήσεως τῶν
Κεφαλληνῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ
Πελοποννησίων ἰατρῶν
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΟΥΡΙΟΥ
Καποδιστριακῆς Σχολῆς

Handwritten signature and notes at the bottom right of the page.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ

Στὸ κάθε συμπολίτη
 μὲ τὸν «Κεφαλλονίτη»
 ἐν πρώτοις θὰ χαρίσω μαὶ δῦλι τῆς στιγμῆς
 τὰ δάκρυα νὰ σκουπίσω
 πὸν ἀσφαλῶς θὰ χύσῃ
 γιὰ τὴ δαπάνη ἐτούτῃ αὐτῆς τῆς ἐκδρομῆς

Σταυροὺς ποὺ σὲ λιγάνι
 θὰ φᾶς Καβαζαράκη
 γιὰ τὴν μεγαθύμων χτυπᾶς τὴ τσιγκουνιά.
 Μὲ σύλλογο μὲ μπάλιο
 μὲ τῶνα καὶ μὲ τ' ἄλλο
 ν' ἀκοῦν τὴν ὑπαρξή μας σὶδὸν ἄλλονε ντουινιά.

Καὶ γενικῶς στὴ νῆσο
 σὰν τὶ νὰ τῆς χαρίσω,
 ἐκεῖνο ποῦχει ἀνάγκη, ὁ κόσμος, πρῶτον κύριον
 τὸ χιτίζουν, μ' ἐννοεῖτε,
 χαρεῖτε συμπολίται
 τὸ Βέγκειον, ἀνοίγει, σωφρονιστήριον

Μὰ μήπως ὀφημερίδες
 δὲν ἔχει μὲ σελλίδες
 καὶ στίχους καὶ κινυγάδες σ' ἀρχαῖα ἐπιγράμματα
 Μαρῆς, Τζανέτος, Γιάννης,
 μιλοῦνε καὶ ξεχάνεις
 καὶ ὁ στόμαχός σου νοιώθει καὶ αὐτὸς τὰ πράγματα.

Στὸ Ληξοῦρι πρώτη χώρα
 ποῦχει καὶ δική του ὄρα
 ἕναν ἄγιο χαρίζω νὰ τὸν λένε Μιστοκλῆ.
 Κι' ἔτσι ἀνάγκη δὲν θὰ ἔχη
 εἰς τὰ ὄμαλά νὰ τρέχη
 σὰν ἡ χρεια τὸ καλεῖ.

Ληξοῦράκι
 βαποράκι
 ὦ! λαχτάρα
 ἀκινυάρα
 καὶ κουκί
 σὰν ἀκοῦς θὰ τρέμῃς πλῆον γέρω διάβολε
 καὶ ἂν κουτᾶς καὶ σὰν ὀρίζεις δαιμονίζεις
 τοῦ; Κολόμβους τῆς πατάτας καὶ τὰ κάρβουλα.

ὦ! πατρίδα τοῦ Λπουρμπούλη
 ποὺ σὲ ἀγαπᾷ οὔλοι
 ὅταν πρὸς τὴν ἀποκτίση; καὶ τὸν Ἄη Μιστοκλῆ
 τότες γεμονοὺς κείθε μπίσω
 οὔτε ὄρα δὲν θ' ἀφήσω
 τὴν πρωτεύουσα τῆς νῆσου διὰ νὰ σὲ προκαλῆ.

Δειληνάται τοῦ Κουνάδη
 ὄπου στέκεσθε στ' ἀγάδι
 ὦ! πατρίδα τοῦ χασάπη, τοῦ νταῆ καὶ τῶν κινυγάδων
 σᾶς χαρίζω τὸ γιατρό σας
 βουλευτὴ σας ἰδικόν σας
 σύλλογον τῶν ἐν Ἀθῆναις ὑπαρχόντων Δειληνάδων

Στὸ Πυργὶ ποὺ κινυγᾶνε
 ποῦχει βουλευτὴ καὶ ἰδρωῖνε,
 τὸ γιατρό του τὸν Ἀντώνη,
 ἐν μιᾷ νυχτὶ καὶ μόνῃ
 θὰ χαρίσω χίλια γίδια νὰ διαβοῦν ἀπ' τὴ Μολλοῦ
 καὶ μὲ τρόπο ἔτσι οὔλοι
 μὴν ἀφήστε οὔτε βετοῦλι
 νὰ περάσῃ πρὸς τὰ κάτω καὶ νὰ πάῃ κάπου ἄλλου.

Καὶ στὸ Γιαννάκη μεταγρόμι
 ποὺ νὰ δικάη καὶ νὰ σώνη
 ὥστε νὰ δείχνῃ πάντα φάτσα εἰς τὸ λαὸ τὸ βασιληᾶ,
 ἐνῶ σὶτὰ βάθῃ νᾶν' κρυμμένη
 μιὰ μούρη ἄλλη ἀγαπημένη
 πλῶσ ἀπὸ Δ καὶ γυζλιά.

Στὸ πρεσβευτὴ μας τὸ Ρωμᾶνο
 μιὰ κάλην δῶρο θὰν τοῦ κάνω...
 Μὰ πρεσβευτὰ μου
 τὰ κοφιά μου
 λόγια ἄκουτα καὶ ἐσύ.
 Βγάξω δίσκο
 μὰ δὲν βρῖσκω
 ὄπαδούς σου στὸ νησί.
 Ὅμως δὲν γιὰ ἀγῶνα
 θὰ κατέλθῃς ὡς τὸ γόνι
 βασιλόφρονος ξανά
 ζήτω σου καὶ ἐγὼ θὰ κράξω,
 πὲς μου ὄμο... ἀπετάξω
 ἀληθῶς τὸ σατινᾶ;
 Τὸ Νίκο μας, τὸν πρόεδρον,
 π' ὄλα τὰ κατορθῶνε
 θάθελα νὰ τὸν ἔβλεπα

ἀντίπαλο εἰς Ἀντώνη.
 Καὶ βοηθῶντας τον πολὺ
 σ' αὐτὸ ὁ Πολιοῦχος
 ν' ἄρτῃ τοῦ χρόνου στὴ Βουλῆ
 ρήτορας τροπαιοῦχος.

Σὲ ὄλο τὸ φοιτητικὸ
 τῶν Κεφαλλήνων Σῶμα
 χαρίζω λίγη φρόνησι
 καὶ ἐγκέφαλο ἀκόμα.

Καὶ εὐχομαι ὀλόψυχα
 νὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ
 ἢ ἀγραμματοσύνη
 ποὺ ὄλου, διακρίνει

Καὶ στὸ Βιλάνδο τὸ γιατρό
 ποὺ γράφει καὶ ξεγράφει
 ἐμεῖς θὰ τοῦ χαρὶ οὐμε
 κομμάτι ἀπὸ Χρυσά-φι

Χαρίζω σὶδὸν Ἀλιβιζᾶτο
 ὄλον τὸ κῆσιμον ἄνω κάτω.
 Καὶ μιὰ χερσούκλα ὡς στανοτόπι
 νὰν τονὲ πιτίζει σὰν τὸ τόπι,
 Καὶ μόλις πλησιάζουμε σὶδὸ Τζάντε
 τοῦ δίνω τ' ἑν «Ἐλπίδα» τοῦ Δεβάντ...
 Χαρίζω καὶ ἕνα ἡγούμενο νὰ τονὲ διορίσῃ
 διευθυντὴν σὲ κλινικὴ ἢ καὶ θεραπευτήριον
 καὶ ἂν τέλος πάντων κανεῖς ν' ἀσυμφωνήσῃ...
 ὡς τονὲ βίλλη Γενικὸ... μίσα στὸ Μαιευτήριον...

Θὲ νὰ χαρίσω τοῦ Βρασίδα
 ἕνα δρεπάνι μὲ ἀσπίδι
 γιὰ πάλῃ προσεχῆ γερῆ
 καὶ τότε τί θὲ νὰ προβάλλῃ
 θὰ δοῦμε ἀπ' τὴ καινούργια πάλῃ
 κόντρα δρεπάνι καὶ Σφουρή.

Συλόπροκες εἰς τὸ Μπουρμπούλη
 θὰ δώσω γιὰ γαργαρισμοῦς
 ν' ἀκοῦνε τὴ φωνὴ του οὔλοι
 μέσα σιτοὺς ἐνθουσιασμοῦς.
 Καὶ Μαρινῶσια Πελεγγῖνο
 εἰκοσι κουταλιὰς τοῦ δίνω
 νὰ ξεθυμαίνῃ μ' εὐκολία του
 λέγοντας «ζήτω ἢ βασιλεῖς του»

Η ΜΑΝΤΑΜ ΤΕΜΠΕ

(Οἱ ἀπιστολλοῦτες 5 ὄρ. δὲν μανθάνουν τὴν μοῖραν των).

Κ. Γέρικ. ἐνταῦθα. Θὰ ἐκτεθεῖτε καὶ πάλιν καὶ θὰ ἔλθετε ἀσφαλῶς δεύτερος ἢ τρίτος, ἐννοεῖται ἀπὸλαχῶν.

κ. Γ. Μ. Θὰ γράψετε ἀσφαλῶς ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ σοῦ γράψουν ἐπαίνους. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἕνας τρόπος νὰ ἐπαινεθεῖτε. Γράψετε μόνος σας τὴν κριτικὴν καὶ δώσατέ τὴν εἰς τὸ «Τελώνειον».

Καν. Ε. Χ. Διὰ τὴν εὐκολιότητα ἕνα φάρμακον ὑπάρχει. Διαρκῆς μετὰβασις εἰς τὸ γνωστὸν μέρος. Μάλιστα καλὸ σας κάνει νὰ συλλογιζέσθε τὰς ὥρας ἐκεῖνας τοὺς Κεφαλλήνας λογίους.

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ ΜΟΝΤΑΙΝ

Ὁδηγὸς τῆς: καλῆς συμπεριφορᾶς
 Ὅταν σὰς καλέσουν σὲ κανένα τραπέζι δὲν πρέπει νὰ μεταχειρισθῆτε πηροῦνι σὲ κανένα φαί, διότι θεωρεῖται ὡς κακὸ χέρι. Ἐξαιρέτως ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ προκειμένου πρὸς φουμῶ καὶ τυροῦ. Ἐπίσης ὡς ἐξαιρετικὸν σὶν θεωρεῖται τὸ νὰ φταρμιστῇ κανεὶς ἐπάνω στὴ παρακαθημένη κυρία του. Ἐπειγὴ δὲ τοῦ τῆ με τίς ὑγείας σας. Ἐπειρὴ πάλιν θεωρεῖται μετὰ τὸ φαί νὰ γλύψῃ κανεὶς τὴ δάκτυλά του καὶ νὰ πῆ πρὸς τὴν οὐκιδέσποινα. Καλὸ εἶτανε.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐκλογικὸς νόμος ἀνέναντος νὰ χρησιμοποιῆται διὰ νὰ βελτιωθῇ ἀσφαλῶς βοιωταῖ. Οἱ μεσίται ἀποκρίσονται. Ἀποταθῆτε: Κ. Σφουρήν, Ἰθάκη.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΤΙΧΟΥΡΓΙΚΗΣ. Ἀποταθῆτε: Α. Σ. Τελωνεῖον.

ΤΖΙΟΒΑΝΟΤΤΑ

Βαφὴ τριχῶν στιγμιαία. Παγκοσμίου φήμης

Μαύρη—Καστανὴ—Ξανθὴ

Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα Ἰωνίου
 ΑΡΙΣΤ. ΚΑΡΟΥΣΑΤΟΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ
 ΜΙΛΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ
 ΙΑΤΡΟΥ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ
 ΣΠΟΥΔΑΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ
 Ὅδὸς Κωλέτη 31

Πλατεῖα Κάνιγγος Ἀθῆναι
 Ἐς τὴν Κλινικὴν ταύτην θεραπεύονται ριζικῶς οἱ πάσχοντες παρὰ διαφόρων νευροσθενειῶν, παλαιῶν καὶ νέων.

Οἱ ΓΝΩΡΙΣΑΝΝΕΣ καὶ μὴ τὸ «ΡΑΔΙΟΝ» πρέπει νὰ τὸ ἐπισκεφθῆτε γιὰ νὰ δῆτε τὴν δύναμιν ὑπὸ τὴν Διὸς τοῦ κ. Σ. Καυπιση. Ἐκεῖ θὰ βῆτε ἄκραν καθαριότητα καὶ τελείαν περιποίησιν.

Καφεζυθεστιάτοριον
 τὸ «ΡΑΔΙΟΝ»
 Συνοικία Ἀλωπεκῆς 28
 Νέος Κόσμος
 Ἀθῆναι

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΑΛΛΙΑ
 μόνον στοῦ
ΜΑΖΑΡΑΚΗ
 ΡΕΚΟΡ ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑΣ
 ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΨΙΛΙΚΩΝ
 ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
Π ΡΗΓΑΤΟΥ

Ἀργοστόλιον

Παρέλαβε νέαν συλλογὴν ἐπιτοπέζιων σκευῶν, ἀνθοδοχεῖα παντὸς εἶδους, ὡς καὶ ἀφθονίαν ψιλικῶν, πολυόμενα εἰς τιμὰς ἀπιστευτῶς εὐτηνᾶς

Ἐπισκεφθῆτε το νὰ πεισθῆτε

ὍΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ
 ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
 στοῦ
ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ, ΓΕΩΡΓΟΙ, ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ, ΒΙΟΤΕΧΝΑΙ

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΗΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΝ ΝΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΡΑΚΤΑΡΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ

ΟΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάιος.—'Επί τέλους δὲν ὑπάρχει ἕνας τρόπος νὰ μάθωμε πόσοι εἶνε ἀκριβῶς οἱ κάτοικοι τῆς Κεφαλλήνης; Ἡ μάλλον οἱ ἀπανταχοῦ Κεφαλλήνες, διότι τὸν μόνιμον πληθυσμὸν τῆς νήσου τὸν περιλαμβάνουν καὶ τὰ μικρὰ Λαροῦς. Οἱ ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου Γεράσιμοι! Ἴδου τὸ πρόβλημα ποῦ μᾶς βασανίζει ἀπὸ ἐτῶν. Ὡς πόσους τοὺς φαντάζεσθε; Ἐκατὸ χιλιάδες; Διακόσες; Τρακόσες; Πεντακόσες; Ἀπὸ μέρους μου ἀρχισα νὰ διερωτώμαι ἂν δὲν φτάνουν, ἂν δὲν προσεγγίζουν πάντως τὸ ἑκατομμύριον. Σοβαρῶς. Ἐλλάς ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος, σημαίνει περίπου Κεφαλλώνια. Ὁμολογῶ διὲ ἀπὸ τότε ποῦ εἰδρίσκομαι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ποτὲ δὲν μὲ συνέβη νὰ συναντήσω τρεῖς Ἑλληνας ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας, τὸ ὀλιγώτερον, νὰ μὴν εἶνε Κεφαλλώνιτης.

— Ὁ κύριος; — Μαχαίρηπρηυνάτος. Ἀπὸ τὴν Πύλαρο!

Σὰς ἀναφέρει δὲ τὴν Πύλαρο, ὡς νὰ πρόκειται περὶ πράγματος γνωστοῦ, τοῦλάχιστον ἔσον ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου.

Ἐνθυμοῦμεθα σὺν καὶ τώρα ἕνα ὀμιχλωδὲς φθινοπωρινὸν λυκαυγὲς εἰς τὸ λιμάνι τοῦ Μπρίντζι. Τὸ πλοῖο μόλις εἶχε ἀγκυροβολήσῃ, οἱ ἐπιβάται μόλις εἶχαν ἀνέβῃ εἰς τὸ κατὰστρωμα. Ἰστέρα ἀπὸ τὴ φουρτοῦνα τῆς Ἀδριατικῆς, ἡ γαλήνη τοῦ λιμένος μέσα εἰς τὸ ἐλαφρὸ μπουσι τοῦ ἱταλικοῦ ἡμερωμάτος, ἐξύθιζε τὰ πάντα σὲ σιωπὴ. Ἐπεριμέναμε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κοντρολ κυτίζοντες ἀπὸ τὰ μουσκεμένα παραπέτα τοὺς καραμπινιέρους, τοὺς φασίστας, μιὰ σειρά ἀγνώστων ἀνθρώπων παρατεταγμένων στὴν προκυμιά, ποῦ μᾶς ἐκύβηταν ἐπίσης μετὰ προσοχῆς, μ' ἐκείνη τὴν ἀφώνη παράξενη περιέργεια ποῦ παίρνουν οἱ γδοῦποι τῶν πρῶτων λιμανιῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς προαποβάσεως. Ἐξαφνα, ἀπὸ τὸ γειτονικὸ πλοῖο ἕνα στρογγυλὸ φινεσρόνε ἀνοίξε πρὸς τὴν ἀποβάθρα τοῦ Μπρίντζι, καὶ ἀμέσως κατόπιν ἐχύθηκε στὸν ἀέρα μιὰ γεμάτη, σχεδὸν πεισματώδης φωνή:

—Μωρὲ Γεράσιμε, μωρὲ! Τὸ ναὸ σου νὰ μὴ σὲ γελάσουν! Τοὺς ἐσυφώνησες; Καὶ νὰ ἴδῃς γιὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦ σιῶρ Μερά.

Ἐνας διπλαγὸς μας κύριος μὲ τὴ βαλίτσα στὸ χέρι, ἔσπευσε νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις: εἰς μικρὴ του συντροφιᾶ.

—Γιατί, βλέπετε, τὸ Μεράς δὲν εἶνε τὸ ἴδιο πράγμα μὲ τὸ Γεράσιμος.

—Ὡς δηλαδὴ; ἐρώτησεν ἕνας ἄλλος ἐπιβάτης ἀκούσας κατὰ τύχην τὴν παρατήρησιν. Ἐγὼ ἐπίστευα...

—Λάθος, λάθος! ἐτόνισεν ὁ πρῶτος μὲ μίαν εὐθὺμον τραχύτητα. Ἐκάνανε λάθος. Ὅλοι κάνουνε λάθος ἀπέναντι αὐτοῦ. Γιὰ νὰ καταλάβετε τί συμβαίνει, ὁ κόσμος ἔλεγε στὴν ἀρχὴ «ὁ ἄγιος Γεράσιμος μ' ἐμᾶς». Δηλαδὴ νᾶνε πάντοτε μ' ἐμᾶς. Κι' ἵστέρα ἔβαλε στὴν μπάντα τὸ «Γεράσιμος» καὶ ἐφτεταξε ὄνομα τὸ «μ' ἐμᾶς». Νάτο!

—Ὁ κύριος ἐπιθύρησεν ἀπλώνοντας τὸ χέρι τοῦ ὁ ἐρωτήσας, μετὰ τὴν ἐξήγησιν. —Κοκκινομαγουλάτος.

—Ἀπὸ τὸ Ἀργιστόλι;

—Ὁχι, κύριε τὸν διέκοψε ὡς νὰ εἶχε ἐλαφρῶς προσβληθῇ. Ἀπὸ τὸ Ληξούρι. Ὁ Κεφαλλήν σατυρικός μὲ ὄλο τὸ δέκχο του διέψευσε τὰς πληροφορίες τῆς Βίβλου ἐξαναγγάσαν τὸν Ἰεχωβὰ ν' ἀρχίσῃ τὸ πρῶτον ἔτος μεροκάματο ἀπὸ τὸ «μαρκάτο»:

Στὴ Ρώμη, ἀπόγευμα χειμῶνος, μέσα σ' ἕνα ἑλληνικὸ κατὰστημα. Μπαίνει ἕνας ἀνθρώπος ἄθυμοιδῆς. βάζει τὸ καπέλλο του καὶ χαιρετᾷ τὸν κατστηματάρχη. Εἶνε φίλοι Ὁ κατστηματάρχης τοῦ προσφέρει παρακαλῶ. Τὴν ἀρνείται. Τοῦ προτείνει μιὰ ἐφημερίδα γιὰ νὰ περάσῃ τὴν ὥρα του. Τὴν ἀποκρούει. Τοῦ ἀνοίγει κουβέττα. Δὲν τὴν παρακαλοῦσθε. Ἐκαμε μὲρικὲς βόλτες καὶ κατόπιν ἀποτόμως ἐφώναξ.

Παίδια Θεμιστοκλή, πεινάω, πεινάω, νὰ τὸ σῶμα μου, νὰ το, δὲ σου λέω μίματα (Ἦτο εὐπορώτατος). Ἐξέλιξαι τσιγάρο, (Ὁ κατστηματάρχης τοῦ ἔδωκε) χαμογελώντας παγάρω, ἀλλὰ ἐκεῖνος εἶχε βγάλῃ ἕνα ποῦρο Ἀβάνας ἀπὸ τὴν τσικτακέρα του ἐν τῷ μεταξύ. Τὰ νέα, νέα, τί μοῦ χρειάζονται μὲνὰ. Τὰ νέα, Θεμιστοκλή, τί νὰ τὰ κάνω; (Ἐπῆρε τὴν ἐφημερίκα τὴν ἐπέταξα ἐν θυμῷ εἰς τὸ ἀπώτερον

κάθισμα). Γιατί θὰ μοῦ πῆς; Γιατί ἴμουν ἀνόητος καὶ δὲν τῆς βόλεψα καλὰ τῆς δουλειῆς μου. Δὲν τῆς βόλεψα, Θεμιστοκλή! Δὲν τῆς βόλεψα!...

Μικρὰ παιδί.

—Αὐτὲς τῆς ἡμέρας ἔχω νὰ πάρω ἀπὸ κάποια ὑπόθεσι λίγα λεφτάκια, δὲν εἶνε πολλά, κουτσοπράματα τιποτένια πράματα, καμμιά τρακοσαριά, τετρακοσεριά χιλιάδες λιζέττες, θὰ τῆς βάλω στὸ μαντήλι καὶ θὰ σοῦ τῆ; φέρω στὸν μπάγκοσου. Νὰ τες, Θεμιστοκλή! Καὶ νὰ μὲ πάρῃς σκλάβο σου. Καὶ νὰ μοῦ φέρεσαι βαναύσως! Βαναύσως νὰ μοῦ φέρεσαι! Διατί στάθῃκα κουτός. Καὶ νὰ μοῦ λές: Πέταξε τοῦτο τὸ χαρτί μὲ τὰ σουπιδία! Κι' ἐγὼ νὰ βάζω κάτω τὸ κεφάλι μου. Βαναύσως νὰ μοῦ φέρεσαι...

Ἐτέρα παιδί.

—Δὲ σουπα γιὰ τὸ σπιτάκι ἀλήθεια. Κοῦκλα τόκανα. Ἀφοῦ ἤρθες νὰ τὸ ἴδῃς ἕνας ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Μπάνκα Κομερσιάλε γιὰ νὰ τὸ νοικιάσῃ καὶ τᾶχασε. Τάχαχασέ. Γυαλί! Ἄν εἶνε ἀνάγκη νὰ περπατᾷς ἐκεῖ μέσα. Φοραστ! Βρίσκεσαι στὸ σαλότο. Φοραστ! Βρίσκεσαι στὴν κάμαρα, στὴν κουζίνα, στὴν τραπέζαρία, ἔπου θές, Γυαλί! Κατάλαβες;

—Δηλαδὴ εἶνε ἐπικίνδυνον αὐτὸ τὸ σπιτί! παρατήρησε στ' ἀστεῖα ἕνας παριστάμενος Ἴταλὸς παρακολουθήσας τὸν ἐπαίνον. Περικολόξω.

—Καὶ βέβαια ποῦ εἶνε περικολόξω, περικολόξισιμο μάλιστα ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ ὁ Κεφαλωνίτης. Γιατί βλέπετε σ' ἕνα τέτοιο σπιτί πρέπει νὰ κίθωνται ἀνθρώποι ποῦ ξέρουνε νὰ περπατοῦν. Καὶ βέβαια. Ἄν βάλω τοῦ λόγου σου νοικιάρη θὰ βγάλῃς τὰ μάτια σου μὲ τὸ πρῶτο. Περικολόξισιμο! Σικουραμέντε! Ἡ ἴδια ἱστορία στὸ Παρίσι. Τρεῖς ἡμέρες μετὰ τὴν ἀφιξίν μας, μέσα σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλιέτερα καφενεῖα τοῦ Μονπαρνά, ἐπάνω ἀπὸ πεντακόσια τοῦλάχιστον ἀγνωστα κεφάλια ἀντιπροσωπεύοντα ἕλα τὰ κράτη καὶ τῆς ράτσας τῆς ὀφθελίου, ἕνα ὄνομα ἐπέρασεν ἔξαφνα. Κᾶνε γρήγορα, Γεράσιμε, γιατί θὰ χάσω τὸ μέτρο!

Τὴν ἕκτη ἡμέρα ἄλλος Κεφαλωνίτης μᾶς ἔκαμε τὴν περιγραφή τοῦ νοσοκομείου τοῦ Ἀργιστολίου, ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ὀγδόου θαύματος τοῦ κόσμου. Ἐπειτα μᾶς ἐμίλησε γιὰ τὴν πέτρα ποῦ κουνιέται καὶ γιὰ τὴν θάλασσα ποῦ χάνενοται. Καὶ γιὰ τὸ Μέτελα στὸ τέλος! Πρὸ ἡμερῶν συναντήσαμε ἄλλοτε ποῦ πήγαινε νὰ παίξῃ στῆς ἱπποδρομίες. Ὁ Γεράσιμος παντοῦ! Ἀμετάβλητοι, ἰδιόρρυθμοι, ἐπίμονοι, θαρραλέοι, ταξιδιωτῆς, ἀλλόσποντες σὺν μαντήλια τῆς πολιτείας εἰς τῆς περιπέτειες, πάντοτε μέσα καὶ τὴ ζωῆ, νικῶντες καὶ ἠττώμενοι, πίπτοντες καὶ ἐγειρόμενοι, ἡ παράδοση ἡ μεγάλη τῆς Ὀδυσείας συνεχίζομένη ἐπὸ τὴν ἀκατάβλητη ράτσα τῆς Κεφαλλωνιάς. Καὶ μέσα σ' ἕλη αὐτὴ τὴ φουρτοῦνα τῆς δράσεως, τὸ μακρινὸ χαμόγελο Λιβανθῶς, τοῦ Ληξουριῶ καὶ τοῦ Μέτελα—ὁ πῶθος τῆς γενετήρας.

«Ἐλ Βῆμα» Γ. ΦΤΕΡΗΣ

ἩΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪ'Α Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Α)π ΓΑΣΣΟΣ, ΠΟΠΗ, ΕΛΒΙΡΑ ΠΕΤΡΟΣ

Ἀφθάρτου καθαριότητος, ταχύτης καὶ πολυτελείας.

Ταχτική συγκοινωνία μεταξύ Πειραιῶς, Πατρῶν, Ἰονίων Νήσων, Ἐπιόρου, Βολοῦ, Θεσσαλονίκης κ.λ.π.

“ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,”

Ἡ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΤΟΠΛΟΪ'ΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪ'Α ΔΙΑΘΕΤΟΥΣ Α

Τὰ ταχύτερα — Εὐσταθέστερα — Πολυτελέστερα Θαλαμηγὰ ἀτμόπλοια εἰς τοὺς λιμένας Ἑλλάδος καὶ Μεσογείου

ΣΤΟΔΟΣ-ΓΡΑΜΜΑΙ

Γραμμὴ Μασσαλίας

Μὲ τὸ γνωστὸν νεοαγορασθὲν θαλαμηγὸν «ΑΤΤΙΚΗ»

Γραμμὴ Ἀλεξανδρείας

Μὲ τὸ ἀσυναγώνιστον ταχυδρ μζδὸν «ΜΙΑΟΥΛΗΣ»

ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΚΕΡΚΥΡΑΣ-ΒΡΙΝΔΙΣΙΟΥ

Μὲ τὸν πραγματικὸν θαλάσσιον κολοσσὸν «ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ»

ΓΡΑΜΜΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ-ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ

Μὲ τὸ ταχύτερον θαλαμηγὸν «ΑΤΡΟΜΗΙΟΣ»

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΠΑΤΡΩΝ-ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

μὲ τὴν γνωστὴν εἰς πολυτέλειαν καὶ ταχύτητα ΥΠΕΡΟΧΗΝ»

ΓΡΑΜΜΗ ΚΥΚΛΑΔΩΝ-ΚΡΗΤΗΣ

μὲ τὰ θαλαμηγὰ «ΙΕΡΑΣ» - «ΑΦΟΒΟΣ»

Εἰς τὴν ΓΡΑΜΜΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΥΣ ΛΙΜΕΝΑΣ ΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

«ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣ Α»

«ΑΓΓΕΛΙΚΗ»

«ΖΑΚΥΝΘΟΣ»

«ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ»

«ΙΩΑΝΝΙΝΑ»

«ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ»

«ΑΣΣΟΣ»

Ἐκτακτοὶ πλόες διὰ τὴν πανήγυριν Τήνου

Παρασκευὴν Σάββατον Κυριακὴν 15 Αὐγούστου

«ΑΦΟΒΟΣ» - «ΙΕΡΑΣ» - «ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ»

Πρακτορεῖον Μέγαρον ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΥ-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΤΑΤΑΧΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ ΒΛΑΣΤΗΜΙΑΣ Διδάσκουν οἱ διαπρεπέστεροι Κεφαλλήνες καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Πλούσιον ἐπιτελεῖον Κεφαλλήνων ἰατρῶν, δικηγόρων καὶ δημοσιογράφων καθηγητῶν ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ καὶ ἄλλοι Μαθηταὶ Κεφαλλήνες, ὡς αὐτοδίδακτοι ἀποκλείονται. Δίδακτρα μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ Στὸν Τρομπέτα ΑΠΟΛΟΓΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Πάγος διαρκῶς ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ καὶ γαστρὸς πάγου ΖΗΤΕΙΤΑΙ χωροφυλάξ πρὸς διαχώρησιν διαπληκτικῶμενον. Σπεύσατε: Δ. Ζακυνθῖνος—Α. Μοσχόπουλος. ΙΑΤΡΟΣ Τσαλατάνος ζητεῖ θέσιν εἰς Κλινικὴν. Γράψατε: Π. Βιλ. Δ. Μαν.

AL. 270023

ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΝ

ΑΡΘΡΟΝ

ΣΤΥΓΕΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

ΤΟΥ κ. ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΩΝ

ΣΟΒΑΡΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Θαρσείτε... Εἰς οἰωνὸς ἄριστος. Ἐν ἀρχῇ εἶναι ὁ λόγος. Δὲν σὰς ζητᾶμε ὅμως τὸ λόγο, κύριοι, διότι λόγῳ τειγῆς, δὲν ἔχετε οὔτε λογικὸ. Αἱ αἰμοσταγεῖς καὶ αἰμόφυρτοι καὶ ποιη-λόγῳ καὶ ποιηλόμορφοι λόγοι σας εἰς ἓν καὶ μόνον ἀπο-δέλνουν... Ἀλλὰ δὲν προέκειται νὰ πτοηθῶμεν. Χαίρομεν δι-ἴτι μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ βάλωμεν τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρ-ἴαν καὶ νὰ εἰπωμεν Γεώργι Μεντζικῶφ Βιλάροδ, θαρσείτε. Ἡ Βασιλεία σας ἤγγικεν. Ἡ χεῖρα τῶν ἀνοήτων ἐκμεταλλευτῶν ἠνατρέπεται. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καταξέωσον ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τὴν ἐπιφύλαξον κρέας καὶ σούπαν ἀπὸ κόκκαλα ἀγαλμένην τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά.

Δὲν θὰ πτοηθῶμεν ποτέ.. Τὰ Πινάκια εἰσὶν παρατεταγμένα. Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ πλησιάζωμεν: 175 ἡφαίστεια πινακοειδῆ καπνίζουσι. Ὁ πόλεμος ἤγγικεν... ἐκηρύχθη. Ὁ ἀκατάρκωτος τὸν ἐχθρόν... Ἐμπρός.. Ὁ ἀγωνισθῶμεν. Διότι, εἰς οἰωνὸς ἰριστος, ἀμύνησθε περὶ κοιλίας. Διότι αὐτὸ εἶναι ἀστερεότυπον λέξις πληρωμῆς. Διότι ὅταν ἔρχεται ὁ λαγαρισμὸς θλίπομεν ἴσον παραδόξως εἶναι ἀπαιτητικὴ ἡ περὶ ἧς οἱ ἀγῶνες. Θαρ-σείτε ὅμως.. Διότι θὰ ὑπάρξουν καὶ οἱ ἀντιφρονούντες. Ὁ ὑ-πάρξουν καὶ κενὸν ποῦ θὰ ὑποστηρίξουν ὅτι οἱ εὐγενεῖς ἀγῶνες πρέπει νὰ γίνονται καὶ διὰ δύο πράγματα ὑπεράνω τῆς κοιλίας... Ὅχι τοὺς ἀπαντῶμεν ἡμεῖς. Διότι οὐδὲν ἀνώτερον τῆς κοιλίας. Μόνον κτωτέρω. Διότι ὅπως καὶ ὁ ἐθνικὸς ποιητῆς κ. Ἀν-δρέας....., κάλδος εἶπεν ὅταν ἔγραφε περὶ ἡρμιστεῖων.

«Ἡ μὴ ἦταν κομιλῶ καὶ ἄσορτὶ τῆς μόδας καὶ ἡ ἄλλη ἐρε-ῖότουμεν καὶ μύριζε τῆς σόδας. Καὶ ὑπὸ τοῦς ἀμύνης τῆς σόδας, καὶ τῶν ἀφυξιογόνων αερίων τοῦ ποιητοῦ ὁ ἐχθρὸς νικάται. Ἡ κεφαλληνικὴ μόδα, ἐπιθῆσα ποδηλάτου ἤλθε γκανιάν. Κτὶ ὁ ὄχλος ἐκραύγαζε :

—Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτήν...
Γελάτε, Κύριοι, γελάτε... Ἀλλὰ εἴμεθα εὐτυχέστεροι ἡμεῖς οἱ ἄποδοι ἐγελάσαμεν πρώτοι. Μήπως ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐγελάσαμε δὲν ἴλετε νὰ γελάσετε καὶ σεῖς ;
Κλάψατε... Ἀλλὰ θαρσείτε. Μετ' ὀλίγον οἱ θύρες ἐνὸς Με-γάρου θὰ ἀνοίξουν. Ὁ εἰσελθετε ὅλοι πῦρ ὀμαδόν. Ὁ εἰσελ-τετε... Καὶ ἡμεῖς οἱ ἔξω θὰ ὑμνολογοῦμεν...
—Ζῆθε, κείμητος ψυχῆ τοῦ Βέγγι...

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΡΕΣ

Πιάσαμε προχθές κοιμισματοῦ στή ξί-ρασι τοῦ κωνουνοῦ δίπλα ἀπὸ τὸ κονάκι μου. Εἶχα γενιτὴ δέλετρο μ' ἓνα μπου-ζοῦνι μύλινο φουμ' ἤπια καὶ δύο τρεῖς κοῦπες μουκάτο καὶ ἡμουνα στοὺς ἐντεκα ἄδρανοῦς. Στὰ καλά καθούμενα κόπιασε ἡ ὀ γιὸς τῆς Θέκλας ποῦ πῆε στήν Ἀθήνα νὰ γίνῃ δοτόρος. Ἦστε ὁ δὲξω ὑπὸ δῶ γὰ νὰ μὲ σεκλετήσῃ.

Μ' ἀρκίνοσε καὶ δικηροίστηκα ποῦ τῆε νὰ μοῦ βγῆ τὸ τσερβέλο. Φουρνέλλα ἴλακερα σπάγαγε μέσα μου. Οἱ ἄλλοι δπου φέγγει-φύγει.

—Μίλα, ὄρε, ἀλλοῦς καὶ τὰ παρέκει καλά. Κατατορῖζε τὴν ἄρα μου ἀλήθεια δὲν μπαίνω ἀπὸ αὐτόνα, ποῦ παλάραεις. Νὰ βγάλω ἀπὸ τὴν μπουσνάρα μου νὰ σοῦ κόσω τὸ πεκοῦλι μου ὄλο, μὰ μὴ μοῦ ἐς Ἑλληνικοῦρες. Μὰ τὴ χάρη τῆς Ἰαναγίας ἀπὸ τὰ Σίσια, μὰ τὴν Σισιὸ-γία, μὰ τὴν Παναγία ἀπὸ τὸ ξεριζωμένον, ἀπὸ τὴν Ἄτρο, ἀπὸ τὸν Κόλυμπο, μὰ τὴν Ἰαναγία ἀπὸ τὰ Γορβαλα, μὲ τοὺς ἀντι-μένους Κρίνοους καὶ τὴν Παναγία τὴ Μαρο-πουκωῖα μὲ τὰ φειδάκια, οἱ ἔλληνοι-οῦρες ποῦ κἀνοῦ κακὸ στήν ὄγεια.
—Ἦθελε λέει τὸ νόνο μου...
—Αὐτὸ μοῦ χρὴ εἰσέταται, πενηντάρης ἄν-θρωπος ἐγὼ καὶ νάγω νόνο.
—Ὅχι μοῦ λέει καὶ μοῦδειξε σὸ γνάτιο... Ἦταν τὸ βασταῦοι μου μὲ ἦν θεοφάρα μου.
—Ἰδοῦ τον, μοῦ λέει. Νάτος μὲ τὰ με-γάλα αὐτιά.

—Ἦταν μοῦ ρίχτες ὄρε ;
—Τὸ κῆνο σου, μοῦ λέει.
—Μοῦ εἰσέταται νὰ σκορφοῖστέτε. Τὶ μοῦθ-...
—Μοῦ εἰσέταται τὸν πιάσο καὶ νὰ τὸν πο-ροῦντῃ σου κατὰ τοῦ βγάλω τοῦ γούρουρα καὶ νὰ τὸν πῆσω στ' ἀθράγια.
—Δεῖτε ὅ ἐστροποκαμένε, διαλέμπα μέσα μου. Μοῦ λέει τὸ νόνο μου βασταῦοι... Ὁ ἴσος σου ὅ ὁ νόνος καὶ ὁ νόνα καὶ ὁ ἴσος σου, καὶ ὄλο σας τὸ νῆ ἦτανε βαστα-ῦορα.
—Χὰ γὰρ, γέλισε κ' ἀπὸ ἓν ὀνομα ἄν ποδοῦ.
—Μὴ ξε ἀρδιέσαι ὄρε κωνινάτισο τοῦ ἴσους... Ἄν σοῦ ρουπενάριζα τίποτα νὰ σοῦ τὸ δῶκο. Μὰ σὺ, ὅρε ποῦ μεῖς σὲ κα-ιδεχτήκαμε κ' ἀνοίξαμε μαζὺ σου κου-φισατοῦ, καὶ σὲ πῖνουμε καὶ ἀλλαμτρο-

τοῦντε, καὶ προσκυνᾶμε καὶ ρεβερίρουμε, καὶ σούβγαλα προχθές καὶ τὴ σκούφια μου ποῦ σὲ εἶδα σὸ πορτόνι τῆς σπειραρίας τοῦ Λοῦθου, ἄν καὶ δὲν σκέφτηκες ὅρε πῶς εἶσαι ἄντρας μὲ φιλότιμο καὶ ὑπόληψη καὶ φράγγες καὶ ζουρῖοες ὄρε, ὀμπέλε γιο-γλεντῆ, τὸ μουστάκι σου, σὲν παπα-φλά-ρης, νόμοιες πῶς θὰ μᾶς καθαικίρεις. Δὲν σοῦ κόψαμε ὅρε τὸ νταραβέρι γιατί σὲ λυπηθήκαμε. Καὶ σὺ ἦστε νὰ μᾶς βοῖσης τὰ κόκκαλα τῶν πατεράδωνε μας. Ὑπαγε ὀπισ « μου σατανᾶ...

—Θέλω, μοῦ λέει, τὸν γάιδαρόν σου, δοῖς ἑλληνιστὶ λέγεται ὄνος.
Πῆρα καὶ κἀθησα κ' ἐγὼ σὸ ρεστέλο κ' ἄρχισα :
—Δοε ὄρε μπαλωματῆ, τῆς πόρτες. Θὰ σοῦ δείξω ἐγὼ. Θὰ σὲ στέλλω ὄρε δεμένο σὸν ἄστυνόμο... Κι' ἄλλη φορὰ νὰ παρα-τήσης τὰ Γαλλικά. Νὰ μιλᾶς τὴ γλώσσα ποῦ σοῦμαθε ἡ μάνα σου, ὄρε, καὶ ὁ μα-καρίτης ὄρε ὁ πατέρας σου θεὸς σχωρέστον.
Αὐτὸς μ' ἀφουγγραζότανε καὶ τὰ μάτια του τᾶχε σὲν νὰ λαγομοῖτόνουνε.
—Μπάρμπα Νιόνιο. μοῦ λέει, παρεξή-γηση...
—Ἄς τα, ὄρε, τοῦ λέω... Συχωρᾶτε τοὺς, αἰτιομένους ἡμᾶς...
—Πάρε τὸν γάρο, μοῦ λέει... Σπίρτα ἔχεις ;...
—Πάλι τῆς ἑλληνικοῦρες ἀρκίνοσε. Ἄλ-λά γὰ νὰ δώσω τόπο στήν ὄρη ἐφάναξα :
—Μπορ πασιῆ, λέω τῆς νύφης μου.
—Τί, μ' ἀπλοῖθηξε.
—Κιάκια ἔχεις ;
—Ὁρεσκε...
—Ψάξε ὄρε στή μπουσνάρα τοῦ καμιζιό-λας μου καὶ θὰ βοῖς μὰ σκ ποῦλα γεμάτη κιάκια.
—Ὁ ἐντροπή, λέει ὁ δοτόρος.
—Τὰ βοῖνες ὄρη.
—Ναῖσκα, προεστῆ.
Μοῦ τὰ φέρονε. Ἀνάβουμε ποῦ λὲς τὸ τοῖγάρο καὶ ἀρκινοῦσε νὰ φουμάρομε...
—Ρὲ πασιῆ. Φέρε καὶ δύο κοῦπες κρα-οἱ βοσιλιδι. Πιάσε μὲ τὴν κανάτα.
Μὰς τὸ φέρονε, Πίνουμε.
—Εἰς ὄγεια, μοῦ λέγει.
—Ἐβίβα ὄρε ἀδιόδοτα. Κα ἔρεεις δὲν ἔχω καὶ τίποτι ἄλλο νὰ σὲ τραῶω. Κᾶτι γάρο ἀπὸ τὴν πιπυκα μὲ μὰ ἦτανε πολυ-καῖνο καὶ ἔκουσε.
—Βοῦμὲ δηλαδῆ ;
—Κροῦεῖ ὄρε... Μὰς ἔκουσε. Κλείνομε τ' αὐτιά μας ἀπὸ τὸν κροῦζιμο.
—Ἐβίβα μπάρομπα...
—Ἐβίβα ὄρε ζουρῖομένε...

Πέρνετε ἡμισυ χοιρίδιον. Τὸ βράζετε μὲ νερό, τοῦ ρίχγετε ἀλάτι, κρασί, καὶ ὀλίγη μύρα παγωμένη διὰ νὰ κρατεῖ ἐν ἀποσυνθέσει τὸ χοῖριον. Ρίχγετε τρεῖς ὀ-κάδες πατάτες ἀκαθάριστες, πέντε κρομμύ-δια καὶ δύο σκόρδα ἀκαθάριστα καὶ αὐτὸ τὸ βράζετε ἐπὶ ἄρθε. Ἄρα ἔρεεις τῆς ἡλικίας τοῦ χοιρίδιου καὶ τὸ βράζετε. Τὸ φαγητὸν αὐτὸ δὲν τρώγεται μὲ μαχαί-ροπήρονο. Διημερῆς ἐπὶ τὸν κροῦζιμο εἰς τὴν κατσαρόλα καὶ τρώγετε. Μὴ φο-βεῖσθε. Δὲν ἔρεεις τὸν κροῦζιμο ὄρε, τὰ ρούχα σας, διότι εἶναι ἡσὶ γεμάτα κα-διές. Συνεπῶς ἡ πετσέτα ἀποτελεῖ περι-τόν ἐξοδόν.

ΚΑΤΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΛΥΝΤΣΑΡΙΖΟΝΤΑΙ

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Κύριοι,
Διαμαρτυρούμεθα ἔξ ὀνόματος ἡμῶν τῶν ἰδίων, διότι προχθές, πρὶν ἢ ἐκτυ-πῶθῃ τὸ φύλλον μας, ἡ ἀστυνομία ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ μᾶς κατέχευε ὄλα τὰ προη-γούμενα φύλλα. Ἡ ἀπαισία τυραννίς τῆς οἰκουμένης, καταλυθεῖσα οὔτω, ἦλθε νὰ ἐπιστεγᾶσῃ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐφημερί-δος μας. Διότι αἱ ἀρχαὶ μας εἶναι «νεαὶ ἀρχαί». Ἡ ἀρθρογραφία μας ὑπῆρξεν ἡ «Ἐστία» πάσης «Ἐθνικῆς» καὶ «Ἐ-παγγελματικῆς ἀνεξαρτησίας». Ὁ «τύπος δὲν εἶναι ἐλεύθερος» διότι καταργήθη «ὁ ἐλεύθερος λόγος» καὶ τὸ «Βῆμα» δὲν εἶνε δημοκρατικὸν φιλελεύθερον. Δὲν κατα-λαμβάνετε «Συρία»; Τὶ νὰ σὰς κάμωμεν; Αὐτὰ ἔχει ἡ «Ἑλληνικὴ» γλώσσα. Ἡ δι-γλωσσία εἶναι μεγάλη. τὸ μετὰ μεσομ-βρίαν διάστημα ποτελέγεται «ἀπογευματι-νῆ» πότε «βραδυνῆ» πότε «ἐσπερινῆ» καὶ

τὸ ποῦ αὐτῆς «Πρωινῆ» καὶ «Πρωία». Αὐτὰ μὴ φοβεῖσθε. Θὰ βαδίσωμεν «Ἐμ-πρός». Ἡ «Ἀθηναϊκὴ» «Κοινωνία» ἔ-χουσα τοὺς «Ρίξοσπάστας» τῆς βαδίζει πρὸς τὴν μεγάλην «Ἰδέαν».
Καὶ οὔτω τὸ «Ἔθνος» μας μέσα εἰς τὴν «Σφαῖραν» μας μὲ τὴν «Σημιαίαν» ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὴν «Σάλπιγγα» ἀνὰ χεῖρας θὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν ἀνύπαρκτον «Πρόσο-δον». Καὶ ἀρχὴ θὰ γίνῃ ἀπὸ τὰς «Ἀθή-νας». Ὁ «Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος» θέ-λει μεταφέρει εἰς τὰς Ἐπορχίας τὰ «Χρο-νικά» ἐνθα τὰ «τελώνια» θὰ κραυγάζουν «ἡ Ἑλῆνα» θὰ εἶναι ἀειθαλῆς καὶ θὰ βαδίσωμεν πρὸς ἓνα καλλιτέρον «Μέ-λον». Εἰ δ' ἄλλως ἡ Κεφαλλονία θὰ με-ταβληθῆ εἰς «Παράρτημα» καὶ ὁ «Ταχυ-δρόμος» θὰ ἀναγγεῖ λη ὅτι φινιτόλα μουζι-κα πασσάτ» λά φέστα.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ

ΕΟΡΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

—Ιλέντια τρικούβεργα
—Εὐδνμία καὶ πάλιν εὐδνμία

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ.

Ὁ Μέγας Κεφαλλῆν γενναϊόδορος εἰσερ-γέτης ἰδιοκτητῆς μεγάρουπαρὰ τήγγωνιαν τῶν ὁδῶν Κηφισιάς—Πανεπιστημίου ἐδώρισε μίαν εἰκοσάδα βελονίων διὰ νὰ διανεμηθῶν εἰς τὰς «Κεφαλληνιάδας»—κατὰ τὸ Λύκειον Κεφαλληνίδων—φοιτη-τορίας. Ὁ σκοπὸς ἱερός.
Ἡ Γενναϊοδωρία Κεφαλλῆνος μα-θοῦσα τὸ γεννὸς ἔπεσε ἀπὸ τὴν Ἀκρό-πολιν καὶ ἐπύγη. Ὁ κ. ἰδιοκτητῆς ἀντι-στεφάνου εἰς μνήμην τῆς θανούσης ἀ-πῆθη τὰ συλλυπητήριά του.

ΣΟΒΑΡΩΓΑΓΟΝ

ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Καταγγέλλομεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Κε-φαλληνιακὸν λαὸν τοὺς Βουλευτάς του κ.κ. Βρασάδαν Ἀλεξάνδρον, Κοσμήτον Μπου-μπούλην καὶ Ἀνῶ τον Φωκᾶν.
Τοὺς καταγγέλλομεν διότι πρέπει νὰ τοὺς καταγγέλλομεν. Διότι αὐτῆ εἶνε ἡ ἀποστολὴ μας. Νὰ καταγγέλλομεν διότι ὀρκίσθησαν νὰ ἀποκηρῖξουν τὸν κ. Ἰ-ωάννην Μενεῶν καὶ νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ νέου Κεφαλλῆνος ἡγέτου κ. Νίκου Τραυλοῦ, διδάκτορος τῆς Νομι-κῆς, μὲ τὸν βαθμὸν ἀριστο, οἰητορος ἀπα-ραιτήλου, ἀνθρώπου εὐγενεῖς τὴν κατα-γώνην καὶ ψυχῆν.
Τοὺς καταγγέλλομεν. Καὶ ζητοῦμεν τὴν τιμὴν τοῦ ἔθους.

ΔΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

Ἡ ΧΑΡΑΧΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
«ΔΙΗΜΕΡΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΙΚΗ»
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΟΥ
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ἐκλογικὸι ὀπαδοί. Γρά-ψατε : Νίκου Τραυλόν, ἐνταῦθα.

Βέρος Κεφαλλονίτης